

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A szenzáció hóhérai.

Megrendülve áll az ország olvasóközönsége a Kolozsvárról érkezett vész-hir hallatára, amely szerint egy bűnbeesett tisztviselő nejével és két felnőtt leányával együtt öngyilkossá lett. Dupla halált választottak a százszor szerencsétlenek, előbb mérget ittak, azután végrehajtották önmagukon a kötéltálati halált.

Valóban bűnös ember volt az a Litvay János, a kolozsvári kórház élelmezési hivatalnok. Sikkasztott. Nem firtatjuk miért sikkasztott? Bűnös könyelműségből-e, vagy családja iránt való szeretetből-e? Nem hántorgatjuk; a négy sir fölött ez a kérdés már nem aktuális. Ha törvény elé került volna Litvay János, kap talán néhány hónapot, talán egy-két esztendőt. De semmiesetre se kapott volna olyan súlyos büntetést, mint amelyet ő maga mondott ki magára.

Ami azonban a legiszonyubb ebben a dologban, az az, hogy Litvay nem egyedül ment a szörnyű halálba. Szép felesége, viruló leányai vele együtt pusztultak, ocsmány módon. És ezek ártatlanok voltak. Semmi közük az apa bűnéhez. Miért, hogy nekik is ily utálatos halált kellett halniok?

A szenzáció hóhérai végezték ki őket. Még nem is tartóztatták le Litvayt, még alig hogy megkezdték a vizsgálatot, néhány újság már tajtékozó szájjal üvöltötte világgá Litvay János szegyenét. Szenzáció kellett ezeknek a lapoknak. A Litvay-ügy kiváló falatnak kínálkozott, érdekesítő botránynak a botránýéhes publikum számára, s mialatt írta a szenzációs, alcimekkel tarkított cikket a riporter, lelki szemei előtt látta a rohanó rikkancsot, amint a kezéből kapkodják a lapot. Hogy Litvay bűne nem olyan világraszóló, hogy a tajtékos meghurcoltalás, amely a piacra dobja a családi élet legbensőbb intimitásait, az ártatlan családot, a maturázott eladó leány az intelligens anyát a legvégső kétségbeesésbe kergeti: ezek az alárendelt szempontok nem szerepeltek sem a szerkesztő, sem a kiadó szemében. A riporter álma beteljesedett, két órán keresztül mohón kapkodta az újságot az utca népe és a Litvayék, apa, anya, és két leány előbb mérget ittak, aztán felakasztották magukat.

Az újság, a szenzáció kergette őket a halálba. Mikor ott látták a fekete öldöklő betűkben a maguk nagy szegyenét, a családapa bűnét, mikor olvasták a kiméletlen, tulzott leírást, a

kiszinezett igazságot, szemük előtt elsötétült a világ és úgy érezték, hogy számukra, a két viruló leány számára nem rejt több örömet az élet, csak szegyent és gyalázatot.

Öldöklő karmokkal szántott az ártatlanok lelkén végig a kétségbeesés, elöntötte bensőjüket a rossz világ, a gonosz emberek gyűlölete és elmentek oda valamennyien, ahol nincs többé szenzáció.

Mi, a sajtó tisztos munkásai, akik nem szenzációból élünk, siratjuk a Litvay-családot. És kérdezzük a modern, a szenzációt minden poklokon keresztül hajszoló kollégákat: hát helyes ez, hát rendjén való ez? Nem zavarja álmukat a Litvay-család halálhörgése?

Most készül az új sajtótörvény, amelyben szigorú büntetést kérünk a szenzációt hajhászó, hazug rágalmazóra. Meg kell védeni az ártatlanokat, a magánbecsületet, a nyomdafestékbe mártott orgyilkos töröktől. Irjon meg a sajtó mindent, ami igaz és nyilvánosság elé tartozik, de börtönbe azokkal, akik a családi élet, vagy a magánélet intimitásait pellengérezik ki, vagy hazug rágalmakat szórnak.

TÁRCA.

CSITT!

Mosolyogva kíván jó napot a bíró urnak s míg lehuzza a keztyűt s közben megpödrí gondozott bajuszát, aőadja, hogy tanácsot kérni jött.

A bíró kérdi: miben lehetek szolgálatára?

— Válok a nőmtől!

— Ah, ön?

— Kacagni való, ugy-e? De megtörténik.

S a fiatal férj kacagott. Azt hitte, hogy mi, akik jelen voltunk, elhisszük neki, hogy ez a komédia mód fölött mulattatja.

Sohase hallottam fájóbban kacagni az elfojtott keserűséget.

De hallják mit kíván?

— Én üzöm el őt magától. Véleményét, tanácsát kérem bíró ur: mivel tartozom neki?

— Mindennel, ami az övé s ami közös. Megkapja.

— De a nőnek egyéb jogai is vannak, ha a válásnak alapos oka nincs.

— Oh, de van, igenis!

— Hát majd később ha vendégeim . . .

— Enyém a szegyen, de mindegy; nyugalmamat nem adja vissza semmi. Maradjanak kérem. Hallják meg önök is. Enyém a szegyen, de a véték sulya nem.

— És erre, mint aki nagyon elfáradt, leül egy karos székre.

Néhány pillanat mult el csöndben. Emberrünk a széken összeszedte magát s hogy megmutassa, milyen hidegvérű tud lenni, fejét hátra hajtotta s hidegen, fagyosan ejtette szavakat:

— Az én asszonyom nem tett egyebet, mint hogy megcsalt!

— Ah!

— Igen, hűtlenül megcsalt.

A hidegséget és mosolyt, melylyel ezt ismételte, egy fénylő könyecsepp kísérte, melyet emberünk hasztalan igyekezett pilláival eltüntetni.

— És mire alapítja ön vádját? Kérdi a bíró.

— Egy szóra?

— Igen, egyetlen egy szóra.

— S az?

— Ez a szó: Csitt!

Feszült figyelemmel hallgattuk a különös szónak történetét.

. . . Fölemeltem magamhoz, mert szép volt s mert szerettem. Tisztelt bíró ur, hiszen ön is egyike volt azoknak, akik hajlékomat paradicsomnak nevezték. Akkor mosolyogtam e tulzáson és lám, mégis igazuk volt önöknek.

Nos, vagy nem állok-e én is paradicsomom előtt, mint egykor az első ember? De annak sokkal könnyebb volt a dolga. Akkor még nem létezett tarsadalom, mely könyeire kacagással felelt.

Nem dobta senki a szemébe:

„Ádám, megcsalt a feleséged!”

De jót állok érte, én se hallom ezt a vijogást. Láthatják önök, beálltam a nevetők közé és kacagok az aszonyi gyarlóságon.

— Okosan. Magam is azt tettem. — Egy öreg doktor szolt közbe, aki már régebben elbeszélte, hogy házassága után a harmadik héten visszaküldte feleségét az apja nyakára.

Nehéz sóhaj volt az ifju férj válasza.

— Uraim, nem tagadom, boldog voltam . . . Imadásig szerettem nőmet. Csipkés ujja ha vállamra omlott s átfogta a nyakam, nem volt akaratom, engedelmes gyermek voltam. Szédülve kusztam mellé s beszívtam lehetét . . .

Most látom csak tisztán a képét, amint karomba hullva szerelemről suttagott. Félig behunyta szemét s a szelid szempillák alól felém sugárzott az üdv. Nem, nem az volt. Hiusága lobogott ki félig nyitott szemén.

A fölött, hogy reszkedtem ujjának egy érintése alatt.

Tetszett ez neki, uraim!

Dühösen ugrott föl emberünk székéről. Öklét fenyegetően tartotta. Az indulatos mozdulat mintha deliriumból rázta volna föl, kiegyenesedett, férfias, komoly rendekbe szedte homlokát s mintha az iménti áradó hangot megrestelte volna, higgadt rövidséggel beszélt tovább.

— Indulatom egészen elterelt a tárgyról. Szerelmes históriája nem tartozik ide. Igen,

Társadalmi fonákságok.

Beteg a mai társadalom, nagyon beteg. Ahova tekintünk, a merre nézünk, mindenütt és mindenfelé sulyos kórságot, nehéz nyavalyát láthatunk. Semmi szép szemernyi nemes vonás nem található, ellenben vadul burján-sik és hatalmas hajtásokat hajt a tömérdek modern rákfene. Ott van a kapzsiság, az irigység, a meggazdagodási vágy: feltalálható a gőg, a fenhéjazás, a kevélység; vigan tobzódik az erkölcstelenség, élvezet vágy heviti az emberek keblét és minden gondolatuk összpontosul egy szóban, és ez a pénz. Pénz, sok pénz, könnyen élni, jól élni, mindenképen élni, élvezni, mulatni. Mindenképen pénzhez jutni, ha tisztességgel uton nem lehet.

Nálunk, fájdalom egész külön osztályok alakultak ki; a buta gőgben elzárkóznak egymástól az emberek, kik különben nagyon de nagyon egyformák.

A felsőbb tizezrek elzárkóznak a középosztály százezreitől: ezek meg elsáncolják magukat az alsóbb néprétegek milliói elől!

Nálunk mindenki ur akar lenni és annak is tartja magát. Parancsolni, uralkodni, diktálni: mindenki bálványoztatni, isteníteni szeretné magát, de ő a világért se emelné meg kalapját a másik előtt, mert ő több, nagyobb ur vagyis nagyobb adósságokat tud csinálni.

A munkának kevés értéke és becsülete van. A dologtalanságban élő a valódi ur. Legalább a világ előtt az. Jól tudja az ilyen játszani szerepét a társadalomban. Hogy mi van a kulisszák mögött, az megint egészen más kérdés. Kifelé tisztességes, gavallér; alapjában véve úgy áll a dolog, hogy ahol és amikor lehet, becsapja, megcsalja ember társát, de úgy, hogy a büntető igazságszolgáltatással ne kerüljön szembe. Ha azonban simán nem megy, nem retten vissza a veszélyesebb lépésektől sem. Ilyenek nincs mit veszítenie; ha nem sikerül ténykedése, vagy becsukják az erkölcsi halott, vagy megszökök

és pl. Amerikába, amitől itthon irtóztott, mindenféle munkával megelepszik. Hány gazdag, jómódu, szépnevű ember idehaza elkártyázta eldözsölte vagy elspekulálta a pénzét, de munkát vállalni restelt, ellenben Amerikában nem szégyelte magát utcát söpörni, szállodát surolni cipőt tisztítani.

Nálunk a munka szégyen! ellenben az uraskodás az erény. Minden csupa látszat; ha a valóságra kerül a sor, emberek letűnek de jönnek helyettük más százak.

A gazt, a dudvát egy-kettőre kiirtani nem lehet; a mételet a társadalom beteg testéből hirtelenébe kivágnak bajos, fattyuhajtásokat megnyesegetni hirtelenben lehetetlenség. Itt csak egy mód lehetséges, ha a józan társadalom, tekintet nélkül a polcra, rangra, hivatásra, vagyonra, összefog együttesen, szervezeten jár el e nagy nyavalya ellen és lassankint társadalmukat megtisztítják attól a sok szennytól és salaktól, mely immár vastag rétegekben ülepedett le rá.

A tisztító munka nemzetünket megmetti a még nagyobb zülléstől, amely uton idővel rohamosabban és feltartóztatlanul zuhanunk alá.

Komoly társadalmi akcióval, a kormány támogatásával kell egy országos jellegű szervezetet alakítani, mely aztán kisebb fiókokra oszlanék az ország minden részében levő székhelyyel. Ennek a komoly szervezetnek aztán hivatása lenne erősen harcolni minden társadalmi fonákság ellen; méltatni a munka nagy értékét és becsét; küzdeni a játék szenvedélyek ellen; támogatni minden humánus művelődést, haladást elősegítő mozgalmat.

Az Árpád-ünnepélyről.

Lélekemelően folyt le e hó 15-dikén Pusztaszeren az ezer év előtt elhunyt honalapító Árpád fejedelem emlékére rendezett országos ünnep. Mert országos volt az, rendezve az országos bizottság, jobban mondva Szalay Károly fővárosi tanár által. Hogy nem

a nagy fejedelem emlékének megfelelőleg sikerült mégsem az ünnep, az nem róható Szalay terhére, aki bizonyára maga is más-ként képzelte lefolyását a tervezte emléknapnak.

A rendezésen kívül állóknak úgy látszik, mintha a szétagolt rendezőség működése, amelyben képviselve lett volna úgy, ahogy a kormány, azután Csongrád vármegye és Szeged városa — nem volt összevágó. Hiányzott az ilyenkor kívánatos együttes, egyetértő, egyetérző működés. Pedig eleinte jól indult az ügy vezetése. Hanem vélekedésünk szerint akár tubuzgóságból, akár megdöglöttségvetéskéből — aminek ilyen alkalomkor kizárva kellene lennie — a rendezőség szegedi része magához ragadta a vezetést, ami alighanem visszatetszést szült a mellőzött vármegyénél s amidőn ez átengedte békesség okáért a vezető szerepet, ugyanakkor elvesztették a szegediek a hűségese esetleg kezdeményező támogatást.

Ezt kell nekünk következtetni, akik láttuk a megyei közgyűlés lelkesedését az emlék-ünnepélyért, és tapasztaltuk — sajnálattal — ugyancsak a vármegyének, mint ilyennek, részvétlenségét az ünnepély lefolyása alatt.

Nyomasztólag hatott ez a részvétlenség, a leplezetlen visszavonulás az ünnepély egész lefolyására. Észre kellett ezt vennie a rendezőség elnökének is, aki körül, mint Csongrád vármegye főispánja körül, alig volt látható a vármegyének egy-két kitünősége s aki ez alkalomból tulságosan átengedte magát a szegediek törtető áramlatának.

Pedig éppen neki, ugyanis mint elnöknek, ugyanis mint Csongrádvármegye és Szeged város közös főispánjának arra kellett volna figyelnie, hogy az összhang a vármegye és Szeged működése között egy pillanatra se lett volna megzavarva, sőt az ünnepély sikere érdekében mindkettőnek megfelelő működési tér biztosított volna. Tovább menve — amennyiben az ünnepély Csongrád vármegye területén folyt le — az ünnepély rendezésé-

igen, arról van szó, hogy vádalmat bebizonyítsam. Rövid lesznek.

Hallgassa csak bíró ur!

Négyszer találkoztam nőm kedvesével.

Esküvőmkor.

Egy bálban.

Asztalomnál.

És feleségem hálószobája előtt.

Midőn menyasszonyomat a templomból kiveztem, ott állt az ajtó lépcsőjén egy halványképű ifju ember. Feltűnt, mert szerfölött tüntetett bánatával. A fal hideg kövéhez hajtott fejét s mintha köny csillogott volna szemében.

Abban a bálban, a melyben feleségemet bemutattam a világnak, megismertem.

A feleségem mutatta be.

— Gyermekkori barátom!

Ez a halványképű gyermekkori barát igazán kedves tacskó volt Annyit foglalkozott velem, hogy észre sem vettem, miszerint az aszonymyal is foglalkozik.

Elkisért bennünket haza.

Hideg szél volt, zártkocsiba bujtunk. A gyerekkori barát még sem fogyott ki a szelemből. Mulattatni akart bennünket minden áron.

Gyűrött frakkja zsebéből egy darabka csipke-rongyot húzott elő s nevetve mondá, hogy ime, szaporodtak ereklyéi.

Aztán azt a darabka csipke-rongyot titkon megcsókolta.

Másnap megbizonyosodtam, hogy nőm bál ruhája kivágott derékfüzőjének elejéről hiányzik az a darabokra csipke-rongy . . .

Hogy, hogy nem, meghívtam, vagy eljött hivatalosan — egy napon asztalomnál vendégemül láttam őt. Az a csipke-rongy!

Arról nem szóltam semmit, sőt szemrehányást tettem magamnak.

Férfi, férfi! így fedtem meg magamat.

Azt hittem, edzett ember vagyok. Gyöngye voltam. Egy ismeretlen sejtés reszketésbe hozott.

Az a csipke-rongy!

Ezer semmit mondó játszi szó, mosoly, bók, thea-pára, szivarfüst röppent el és este lett.

Nőm zongorához ült s játszott. Vendégem kényelmes hintaszékbe dobta magát. Engem kiszólitának s midőn előjövök, sutogás dőbent vissza az alig nyitott ajtónál.

— Hallgasson meg!

— De mit kíván?

— Szeressen!

— Ez sok. Elfeledi, hogy férjem van, aki . . .

Ínogtam, mint aki talajt veszít. A nyomorult csábító szavára leestem.

És hallottam.

— Ön elkésett szerelmével.

— És őni sietett a magáét másnak adni. De visszahóditom, eskü . . .

— Ne esküdjék. Sohase hallgatom meg önt.

Be kellett volna rohannom és megfojtani a csábítót. Még nem! Még egy szót!

És hallgattam.

— Sietve, gyorsan hallja meg tehát. Férje jó és nemsokára nyugalomra térnek. Az ön lakosztálya a kertre nyílik, ha hajnalban

megzörgeti valaki ajtaját, ne ijedjen meg, én leszek.

És az az asszony nem felelt!

Ez nem elég. Bizonyosság kell nekem, hogy örökre lecsendesüljek. Őszeszedtem magam és benyitottam. Nem vették észre, hogy reszketek.

Az ifjukori barát távozott. Nőm megcsókolta homlokom s nyugodni tért. Én bevértam a hajnalt.

A becsületrabló árnya megjelent a kertben s a virágágyakon végig suhanva, a folyosó árnyában veszett el.

Nem gyávaság uraim, gyöngeség szögeztet le mozdulatlanul. Szívemhez markoltam, hogy elfogjam dobbanását. Mindent akarok hallani.

Kopogás.

— Én vagyok!

Nyikorgás. Az ajtó nyitva. Sohase zárja be.

A félig nyitott ajtón behajol az ifju.

Suhogás.

— Én vagyok.

— Ön vakmerő!

— Mitől se tartson, sötét éj van.

— Istenem!

Belekapaszzkodtam a folyosó rácsába. Egy szót, egy szót, hogy megfojtjam!

Beljebb lépett

— Kedvesem!

S hangzott a válasz, ah, (emberünk arca eltorzul s tájtékozó keserűség ömlik el hangján) hangzott az a szó, lágyan bugva, csöndesen:

— Csitt!

nél a vezető szerep föltétlen a vármegyét illette volna meg.

Ha ez nem így történt, tulajdonítsák az ünnepély hiányait saját maguknak azok, akik a rendezéshez magukat elégnék képzelték.

Ezt a kritikát általánosságban akarjuk tartani. Többen voltak ott, akik azt hitték, hogy az ünnepélyt úgy akarták megrendezni, ahogy az lefolyt, talán hogy nem is lehetett volna másképp csinálni, ám voltak elegenden, akik tudták azt, hogy sok másképp lehetett volna, mint ahogyan volt, olyanokat nem is tekintve, amikről a rendezőség maga nem is tehetett.

Ezeket előre bocsátva és ezektől eltekintve az ünnepély mégis lélekemelő volt, mert a hiányos rendezés dacára váratlan nagy számban jelent meg a nép s a kegyelet oltárán oly komolysággal igyekezett adózni, hogy a nagy tömeg dacára, a legkisebb rendezavarás elő nem fordult.

* * *

Mintegy 15,000 lélek gyűlt össze a szeri sikon. Imponáló volt a műemléket környező térségen elhelyezett közel 2000 kocsi.

A Mindszenti rév előző egész éjjel át szakadatlan mozgásban volt, állandóan hordta két komp az átkelő kocsikat. Így aztán reggel nem is volt az a nagy torlódás, amittől félni lehetett.

Csongrádról külön gőzhajó hozott mintegy 200 vendéget. Eredeti volt ezek felvételése. Mintegy 40 kocsi várta őket a Mindszenti révben, azután a hajó Anyásnál kötött ki s innen az utasok Faragó képviselőjük vezetése alatt gyalog lezarándokoltak az ünnepély színhelyére.

Ezalatt Szeged, Kistelek, Csanytelek felől szintén tömérdek kocsi szállította a közönséget. A kormány küldöttjét Günther Antal igazságügyminiszter, a felsőház és képviselőház küldöttjeit a pusztaszeri vadászkastélyban szállásolták el, ahol az uraság nevében Novák József uradalmi jószágfelügyelő fogadta és látta el őket magyaros vendégszeretettel.

Az uradalom egyáltalában kitétt magáért ez alkalomból, mindenhol tőle telhetőleg fedtetni iparkodott a megjelent közönséggel, hogy egy mindentől távolfekvő rengeteg pusztaságban van.

Feltűnő volt s beszéd tárgya lett a közönség körében, hogy a pusztaság tulajdonosa: Pallavicini Sándor őrgórf, aki a millenáris ünnepélyen lenni volt, ez alkalommal magát távol tartotta. Találgatások folytak, melyek végül abban csucsosodtak ki, hogy alighanem meg sem hívta a rendezőség a földes urat, akinek a birtokán folyt le ez az ünnepély. Hogy így volt-e, azt a beavatottak jobban tudják, de ha úgy történt, akkor bizony az óriási baklövés volt.

Délelőtt 9 órára volt kitűzve az ünnepély kezdete, de a miniszter fél 10 órakor érkezett meg. Azonban ekkor sem volt megkezdhető, mert mint hallatszott, sem oltárról, sem misemondó ruháról nem történt gondoskodás, azért míg ezeket előteremtették, Várhelyi plébános a szentbeszédét mondotta el, amely annyira magával ragadta a közönséget, hogy megbocsátotta a késedelmet.

A szentmise és a Himnusz eléneklése után Kelemen Béla dr. főispán üdvözölte szintén szép, tartalmas beszédben a küldötteket és közönséget, azután Becsey Károly képviselő mondott rövid üdvözlő-beszédét. Bakó László, a Nemzeti Színház tagja Kovács Gyulának „Árpád siri álma“ c. költeményét szavalta el, megindító pathosszal, majd a szegedi dalos egyesületek karéneke után Barabás Béla ismertette ünnepi beszédében a honalapítást. Ezután Szalay Károly tanár saját ünnepi költeményét szavalta el, megkapó hangulattal, végül Cicatricis Lajos dr. alispán mondta el záróbeszédét, mindvégig általános érdeklődés mellett. A Szózat eléneklésével, majd az emlék megkoszorúzásával befejeztetett az ünnepély.

Délután 2 órakor a küldöttek egyik sátorában diszebed volt, mintegy 60—70 terítéssel. Az ünneplő közönség pedig eloszolva részint a vendéglősök sátraiban, részint kocsijaik mellett fogyasztották el porlepte ételeiket és italaikat. Mert megvallva, a tartós szárazság a terület homokját annyira fölárastotta, hogy az ünnepély színtere állandóan sűrű porfelhőbe volt burkolva.

Délután 3 órakor kezdődött a népünnepély, melynek elvégzésével a közönség oszladozni kezdett, úgy hogy 6 óra után alig volt a bucsuhelyen némi zaj hallható.

Az előkelő vendégek a diszebed után 4 óra tájban Kisteleken át távoztak minden irányban.

Engedje a magyarok Istene, hogy a magyar nép ugyane helyen 1000 év múlva megerősödve ünnepelhesse meg a nagy fejedelm emléket!

Ujdonságok.

— **Halálozás.** Gyászjelentés tudatja ve-lünk, hogy K. Nagy László, tekintélyes nagyváradi téglagyáros, aki Koncz Lajos községi főjegyzőnek a sógora, e hó 16-án, életének 61-ik évében, hosszas betegeskedés után meghalt. Temetése e hó 18-án ment végbe, nagy részvét mellett. Nyugodjék békében.

— **A fedezettető állomások létesítése.** A vármegyei hármass bizottság a múlt hét végén Cicatricis Lajos dr. alispán elnöklése mellett tartott ülésében foglalkozott a jövő évi fedezettető állomások létesítésének, illetve annak a kérdésével, hogy mely fedezettető állomásra hány állami ménlő osztassék be a jövő évben. A bizottság megállapodott abban, miszerint javasolni fogja, hogy Csongrádon 5, Csanyteleken 2, Mindszenten 4, Szegváron 4, Kiskundorozsmán 3, Kisteleken 2, Horgoson 2 és Szentesen 8 ménlő osztassék be.

— **Megszöktetett menyecske.** Kenderesi Lőrinc, aki hosszú éveken át volt Mindszent község gulyása, dacára előrehaladott korának, nagyon szerelmes természetű. Utóbbi időben Csányi Pálné szül. Palotás Veron tetszett meg az öregnek s a fiatal, alig 22 éves menyecske hajlott is a Kenderesi csábító szavára. Az öreg gulyás úgy betudta magát hizelegni a Csányiné szívébe, hogy az még a törvényes urát is elhanyagolta, elfordult tőle. A múlt vasárnap aztán pálcát törtek a titkos szeretkezés fölött. Elhatározták, hogy megszöknék s valahol messze, ahol nem zavarja őket senki, megtelepszenek s egymásnak élnek. Tervüket még aznap este végrehajtották. Otthon összecsomagoltak minden értékes holmit, ami pénz volt a háznál, magukhoz vették s a Vásárhely felé robozó vonattal indultak neki a nászéjszakának. Itthon, a családi fészekből kiröppent hűtlen asszonyt az ura nyilván nem is sajnálná, csak a tulipános láda fiából elemelt néhány száz korona miatt aggódik. Persze, az is hiábavaló. Mert a szerelmesekről még csak hirt se hallani.

— **Gyilkosság Kisteleken.** Vasárnap, míg a közeli Pusztaszeren az orságos Árpád ünnep folyt, Kisteleken, az óriási idegenforgalmon kívül véres szenzációja is támadt. Egy Hell Mihály nevű földműves agyonszurta Sinka Lajos nevű legénytársát, akivel sógor-ságba is volt.

— **Gyermek és fegyver.** Megrendítő szerencsétlenséget okozott Gádoroson az a megbocsáthatatlan könnyelműség, mely a töltött fegyvert a gyermek kezébe hagyta. S melynek egy halott, egy könnyen sebesült

cseléd és a sir szélére taszított kis testvér lett az áldozata, s melyet nem menthet az a körülmény sem, hogy azért volt a fegyver töltve, mert esetleg a kóbor kutyák ellen használhatták volna. Különben az eset a következő: Lacsny István gádorosi gyógyszerész csütörtökön reggel a hálószobában az ágya mellé támasztva hagyta megtöltött vadászfegyverét. Ugy 7—8 óra tájban fia, a 9 éves Béla meglátta az ágyhoz támasztott fegyvert s elvette azon szándékkal, hogy célozgatson. Ezért földhöz támasztva annak tusát, ügyel-bajjal lehuzta a kakast. Majd hóna alá vette a fegyvert, s ki akart menni, hogy odakünn csettegetse. Alig volt azonban a fegyver pár pillanatig a hóna alatt, eldőrdült az a mit sem sejtő gyermek kezében, s halálra sebezte Török Róza cselédleányt, leszakította az annak kezébe átadott 4 hetes kis Lacsny Margit kezefejét, s az átadó Kovács Róza arcát négy szem seréttel megsebezte. Török Rózának jobb szeme felett szétromcsolta a lövedék az agyát, úgy, hogy menten szörnyethalt, a kis Lacsny Margit karját meginputálták ugyan, de azért életbe maradásához kevés a remény. A szerencsétlenség azért lett ilyen nagy, s szinte két ember életét kioltó, mert épen abban a pillanatban akarta a kis Margitot Kovács Róza átadni Török Rózának, a kisebbik cselédnek, mikor a végzetes fegyver eldőrdült. Lacsny István a fegyvert megtöltve azért támasztotta ágyához, mert éjjelente a kutyák üvöltésétől már alig-alig lehetett aludni s egy-egy lövéssel akarta azokat szétriasztani. Értesülésünk szerint azonban ennek dacára is meg fogják el-lene indítani szülői gondatlanság címén az eljárást.

— **Milyen idő lesz szüretkor.** Meteor a szüretre várható időjárásról a következőket írja: Az október második csomópont újra Jupiter befolyása által áll elő, így hűvös, csapadékos időt várhatunk hatáskörében, amely ugyan a holdnak földtávoli helyzete némileg ellensúlyoz, de még így is október eleje igen változatos időt hoz és csak a nyolcadiki csomópont lefolyása teszi kedvezőbbé, állandóbbá, melegebbé az időt, ami egészen 14-ig tart, amikor a 14—15-ki csomópont fog zavarólag hatni. De csak rövid időre, mert különösen ha a 18-ki csomópont alkalmával kitörések lesznek a napon, ez meghozhatja a vén asszonyok nyarát, ha nem is a vén asszonyoknak, akik ma már úgy sincsenek, de legalább nekünk és a hegyi szüretelőknél, mert ez esetben egészen 27-ig jó szüretelő időt remélhetünk. A 18-ki azonban nagyon kétes jellegű csomópont, amikor ciklonos hatások is érvényesülhetnek a napon ami már ezen időközben szelessé, sőt viharossá is tehetne egy pár napot. De október második fele még így is elég jónak ígérkezik. Október vége felé, a 29 csomóponttal a kellemetlen őszi idő veszi kezdetét.

— **A gavallér nótarius.** Szomszédunk vendéglőjében lestük el az alábbi kis apróságot:

Nagy volt az idegenforgalom múlt vasárnap este az Erzsébet királyné-szálloda vendéglőjében. Az Árpád-ünnepélyről visszatérő elfáradt utasok közül sokan betértek Goldnerhez, hogy megvacsoráljanak s kipihenjék egy kissé a poros ut okozta fáradalmakat.

Egy hosszú asztalnál különös vig kom-pánia mulatott a Miska cimballmós nótái mellett. Köztük ott láttuk helyi intelligenciánk néhány oszlopos tagját is.

Roppant emelkedett volt a hangulat, szólt a nóta, csengett a pohár stb.

Mint megtudtuk, az asztalfőn ülő derék ur volt a gazda, aki járásunk egy kis községének a nótáriusa. Mellette ült községének a bírása is, aki ez estén roppant ötletes, tréfás embernek bizonyult. Ők invitálták meg a szép kis mindszenti kompániát.

Az idő mult, a bor fogyott, a hangulat még jobban emelkedett. Este 10 óra tájon újabb vendégek érkeztek, akik meghívás folytán szintén a vig asztalhoz szegődtek.

Tizenegy órakor újfönt megjelent aranyifjúságunk egyik kedvelt tagja, aki finom bon-mótjairól ismert s ő is legott a vig cimborák köré ült.

Mulattak, daloltak amugy igazi magyarosan. Miska meg pengette a legtüzesebb jókedvokozó nótákat.

Alig félóra múltán föláll a falu pennája. Mintha pohárköszöntőt akarna mondani. Minden tekintet felé fordul. A jegyző pedig előkelő pózba vágja magát, amint mondja:

— Hát kedves jó uraim, nehogy később a félreértések miatt esetleg zavarba jöjjünk, vagy egyéb kellemetlenségünk legyen, kiszámítottam, hogy a vendéglői cehből mindnyájunkra egyenkint 1 frt 75 kr. jut. Kérem tehát ezen összeget kezeimhez lefizetni.

Általános elképedés.

A később érkezett s mint jeleztük, finom bon-mótjairól ismert fiatalember mélyen elpirult. Hogyisne! Hiszen őt is vendégül hívták, alig ivott meg 2 pohár bort s mégis egyenlő terhet rótt rá az adókövetésben kétségtelenül gyakorlott nótárius.

De azért a többiekkel egyetemben ő is leszurta az 1 frt 75 krt.

S a jókedv még magasabbra hágott.

— Katonai lóvásárok a közelben, A cs. és kir. ceglédi 2. számú lovatató bizottság közhírré teszi, hogy f. évi október 11-én délelőtt, 9 órakor Csongrádon, a községháza előtt, f. évi október 12-én pedig, szintén délelőtt 9 órakor, Hódmezővásárhelyen, a vásártéren, katonai lovasárt tart, háttas és háttas lovak bevásárlása céljából. A bizottság ez alkalommal 4—7 éves korig menő lovakat vásárol és pedig háttas lovakat 158 ctmtr-től 166 ctm.-ig, háttas lovakat 161 ctm.-től 172 ctm.-ig, megkívánva a háttas lovaknál nemes vért és jó járást, a háttas lovaknál széles szügyet és jó patákat. Az eladó a tőle megvásárolt loért, törvény szerinti harminc napig szavatol s a vásárhoz okvetetlenül szükséges a járlatlevél (passzus) is. A bizottság a megvásárolt lovakért, azok minőségéhez képest adja meg a vételárt. Felhívjuk a közvetlen közelünkbe tartandó ezen két katonai lóvásárra a lótenyésztő gazdák figyelmét.

— Drágul a gyufa. A cseh gyufagyárosok elhatározták, hogy szeptember elejétől kezdve felemelik a gyufa árát s előre bejelentették, hogy legközelebb ismét megdrágítják a gyufát — a termelési költségek emelkedése következtében. Ez a hír, mely a cseh gyufagyárakra szól, nálunk is időszerű, mert egyre emelik a gyufa árát. Most már igazán beállott a drágaság, amikor már nemesak fa, szén, hanem gyufa-áremelkedés is van.

Szerkesztői üzenet.

Tejfogyasztó, helyben. Kérését nem teljesíthetjük legfőképp azért, mert közzététel végett beküldött levelén aláírása hiányzik. Névtelenül beküldött sorokat pedig figyelembe nem vehetünk.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

SCOTT-féle EMULSIÓ

rendkívül erősítő hatással van az egész szervezetre, gyógyítja és erősíti a tüdőt.

Köhögést és meghűlést

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyet — a halászt — kérjük figyelembe venni.

bármily makacs és hosszadalmas is legyen az, a SCOTT-féle Emulsió gyorsan megszüntet. — Még a sorvadós betegeknek is könnyebbülést szerez a SCOTT-féle Emulsió, feltéve, hogy idejekorán használják, mely esetben állandó, tartós gyógyulást eredményez.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható a gyógyszerárakban.

Iskolakönyvek

Modern papíráruk
Író- és rajz-szerek
Ifjúsági könyvek
Regények, művek

legnagyobb választékban
jutányos áron kaphatók

HORVÁTH ANTAL

könyv és papirkereskedésében, Mindszenti

Egy értelmes, jó fiú,

aki néhány polgári iskolát, de legalább is 6 elemi osztályt jó sikerrel végzett, tanulóknak felvételük lapunk könyvnyomdájában.

Szántó Miksa

varrógép gyári raktárában

Hm.-Vásárhelyen, Andrassy-utca 4. sz. alatt

az őszre

250 db családi Singer varrógép

100 db karikahajós varrógép

kerül eladásra

gyári árakon.

Gyönyörű képeslap-ujdonságok

a legnagyobb választékban kaphatók

HORVÁTH ANTAL PAPIRKERESKEDÉSÉBEN.

Folyton a legszebb és leghatásosabb ujdonságok!

Tüdővész gyógyítása.

Dr. Spengler Károly, davosi orvos
módszerere szerint vezetett

„Tüdővész ellen oltó
intézetet“

rendeztem be SZEGEDEN, Takaréktár-
utca 3. szám alatt.

Dr KRAUSZ JÓZSEF.

3—2

Értesítés.

Mindszenti község mélyentisztelt közönségének szives tudomására adom, hogy október hó 1-én Mindszenti letelepszem s a polgári iskolai lányok tanítását az összes tantárgyakból elvállalom s kötelezem magam, hogy az általam tanított lányok bármely nyilvános intézetben sikerrel levizsgáznak, amiről kitűnő működési bizonyítványaim is tanuskodnak.

Együttal megjegyzem, hogy tanítom a német és francia nyelvet, kézimunkát, rajzot, festészetet, valamint ZONGORÁORÁKAT is adok. Zongorázásban különösen perfekt vagyok s tanítási metódusom által rövid idő alatt szép eredmény érhető el.

Teljes tisztelettel

RIEDERER BORISKA

okl. tanítónő.

Tanításra előjegyzéseket szíveségből elfogad Horváth Antal könyv- és papirkereskedése.